

บทที่ 2

วันแห่งการเล็กน้อย

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- สรุปหลักการพื้นฐานของการเพิ่มพูน
- บอกถึงการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณชนิดต่างๆ
- บอกข้ออ้างอิงซึ่งแสดงว่าการทำงานที่เราสนใจห้วงใยเรื่องการเพิ่มพูนนั้นเป็นไปตามพระคัมภีร์
- บอกถึงสิ่งทำให้เกิดการเน้นผิดๆ ที่การเติบโตทางจำนวน

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เพราะว่าใครได้ดูหมิ่นวันแห่งการเล็กน้อย” เศคาริยาห์ 4:10

คำนำ

การเติบโตในร่างกายมนุษย์เริ่มจากเซลล์ๆ เดียวของชีวิตซึ่งเป็นผลจากการที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน เซลล์นี้เพิ่มพูนขึ้นในครรภ์ของมารดาจนกระทั่งร่างกายของมนุษย์อีกคนหนึ่งถูกสร้างขึ้น เมื่อร่างกายนี้เติบโตขึ้น มนุษย์คนใหม่ที่มีความสามารถที่จะเพิ่มพูน

การเติบโตฝ่ายวิญญาณเริ่มขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างคนๆ หนึ่งและพระเยซูคริสต์จอมเจ้านาย ชีวิตฝ่ายวิญญาณไหลเข้าไปในวิญญาณของผู้ที่ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

ชีวิตที่จุดประกายขึ้นนี้ได้รับการเลี้ยงดูในครรภ์ฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรและเติบโตขึ้นจนกระทั่งสาวกคนใหม่ถูกสร้างขึ้น สาวกผู้ี้มีความสามารถเพิ่มผลผลิตทางวิญญาณโดยการนำผู้อื่นมาหาพระเยซูคริสต์เจ้านายของเรา

ไม่ว่าจะเป็นในโลกธรรมชาติหรือโลกวิญญาณ การเพิ่มพูนเริ่มจากเซลล์เดียวของชีวิต เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงตรัสว่า

“เพราะว่าใครดูหมิ่นวันแห่งการเล็กน้อย” เศคาริยาห์ 4:10

ในบทนี้ คุณจะเริ่มต้นด้วย “สิ่งเล็กน้อย” คุณจะเรียนหลักการพื้นฐานของการเพิ่มพูนและการเติบโตทางวิญญาณแบบต่างๆ คุณจะเรียนรู้ถึงความหวังของพระเจ้าที่มีต่อการเพิ่มพูนทางวิญญาณและปัจจัย (สิ่งต่างๆ) ที่ชี้ให้เห็นว่ามีการเน้นผิดที่การเติบโตทางจำนวน

คุณจะเริ่มต้นด้วยหลักการขั้นต้นคือ “สิ่งเล็กน้อย” ซึ่งเป็นมูลฐานของการเปิดเผยที่ยิ่งใหญ่

หลักการพื้นฐานของการเพิ่มพูน

คุณต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานของการเพิ่มพูนเพื่อที่จะเรียนรู้และนำระบบวิธีการนี้ไปใช้ หลักการของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเพิ่มพูนไม่เปลี่ยนแปลงแต่วิธีต่างๆ ซึ่งคุณใช้เพื่อเพิ่มพูนอาจเปลี่ยนแปลงได้ วิธีเปลี่ยนแต่จุดประสงค์ยังคงเดิม

จุดประสงค์และหลักการของพระเจ้ายังคงเหมือนเดิมแต่ยุทธวิธีที่จะไปสู่จุดประสงค์เหล่านี้เปลี่ยนแปลงได้ จุดประสงค์ของพระเจ้าตั้งแต่เริ่มต้นมาคือ

“ประสงค์ว่าเมื่อเวลากำหนดครบบริบูรณ์แล้ว พระองค์จะทรงรวบรวมทุกสิ่ง ทั้งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์”

เอเฟซัส 1:10

ขณะที่ชีวิตฝ่ายวิญญาณของประชากรของพระองค์และสภาวะทางประวัติศาสตร์เปลี่ยนแปลงไปในชนชาติต่างๆ พระเจ้าทรงเปลี่ยนยุทธวิธีของพระองค์ตามที่จำเป็นเพื่อให้สำเร็จวัตถุประสงค์ของพระองค์

ตัวอย่างเช่น เมื่อบิดาในครอบครัวอิสราเอลไม่ได้ทำหน้าที่ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าจึงทรงตั้งปุโรหิตขึ้น เมื่อปุโรหิตเสื่อมทรามลงพระองค์ทรงเรียกผู้เผยพระวจนะให้เป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

พระเยซูทรงใช้วิธีต่างๆ หลายประการในการรับใช้ พระองค์ไม่ได้จัดการกับทุกคนด้วยวิธีเดียวกัน วิธีการของพระองค์เปลี่ยนไปแต่จุดประสงค์ยังคงเดิม คือ เพื่อแต่จะต้องและเปลี่ยนแปลงชีวิตของชายและหญิง

ต่อไปนี้เป็นหลักฐานพื้นฐานบางประการที่คุณต้องเข้าใจในเรื่องราวของ “วันแห่งสิ่งเล็กน้อย” ก่อนที่คุณจะเริ่มต้นเพิ่มพูน

พระเจ้าทรงหวังใยคนหม่อมมาก

ความหวังใยของพระเจ้าเป็นไปเพื่อคนทั่วโลกเสมอ

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ยอห์น 3:16

พระเจ้า....

“...พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่”

2 เปโตร 3:9

พระเยซูทรงแสดงความหวังใยเช่นเดียวกัน เมื่อพระเจ้าตรัสว่า

“เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด”

ลูกา 19:10

“...ด้วยว่าเรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้สำนึกผิด”

มัทธิว 9:13

พระเจ้าทรงหวังใยคนหม่อมมาก พระองค์ทรงหวังใยจำนวนคน พระองค์ทรงหวังใยการเพิ่มพูนของผู้เชื่อซึ่งจะเพิ่มผลผลิตและแพร่ข่าวประเสริฐออกไป

ขณะที่คุณเริ่มต้นศึกษาเรื่องวิธีการเพิ่มพูน คุณต้องเริ่มจากการที่คุณมีความหวังใจเช่นเดียวกับพระเจ้า นั่นคือการนำข่าวประเสริฐไปเผยแพร่จนสุดปลายแผ่นดินโลก

พระเจ้าเป็นผู้ทำให้มีการเจริญเติบโต

การเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณไม่อาจทำสำเร็จได้ หากว่าพระเจ้าไม่ทรงช่วย พระองค์ทรงเป็นผู้ทำให้เจริญเติบโต

“...พระเจ้าทรงทำให้เติบโต” 1 โครินธ์ 3:6

มนุษย์ต้องร่วมมือกับหลักการของพระเจ้า

มีหลักการอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งนำไปใช้ได้ในทุกด้านของชีวิตและการรับใช้ พระเจ้าทรงกระทำกิจผ่านคนซึ่งรู้ว่าร่วมมือกับหลักการนี้ได้อย่างไร

ตั้งแต่เวลาเริ่มต้นของโลกนี้ พระเจ้าทรงกระทำกิจการบนโลกนี้โดยทางมนุษย์ พระองค์ทรงให้อาตามและเอวามีหน้าที่ดูแลสวน พระองค์ทรงใช้โนอาห์ให้รักษาชีวิตบนโลกนี้ไว้ในช่วงเวลาน้ำท่วม

พระเจ้าทรงตั้งอับราฮัมให้สร้างชาติอิสราเอลซึ่งโดยชนชาตินี้พระองค์จะเปิดเผยพระองค์เองแก่ชาติต่างๆ ของโลก พระเจ้าทรงใช้ผู้เผยพระวจนะ กษัตริย์และผู้วินิจฉัยเพื่อให้แผนการของพระองค์ในพันธสัญญาเดิมสำเร็จลงได้

ในพันธสัญญาใหม่ ชายที่ชื่อยอห์น ผู้ให้บัพติศมา “เตรียมหนทางเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า” พระเยซูทรงเริ่มต้นงานรับใช้กับคนธรรมดาสามัญและเมื่อพระองค์เสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงมอบภาระของข่าวประเสริฐไว้ในมือของคนเช่นนี้ บันทึกทั้งหมดในพระคัมภีร์คือเรื่องราวของคนที่ร่วมมือกับหลักการของพระเจ้า เพื่อให้จุดประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จลง

ในการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณนั้น พระเจ้าไม่ทรงละเลยมนุษย์ที่จะให้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ พระองค์ทรงใช้ชายและหญิงซึ่งเข้าใจ และร่วมมือกับหลักการของพระองค์ในการเพิ่มพูน

เปาโลสรุปถึงความสัมพันธ์ที่ร่วมมือกันนี้ว่า

“ข้าพเจ้าปลูก อดอลโลรดน้ำ แต่พระเจ้าทรงทำให้เติบโต”

1 โครินธ์ 3:6

เปาโลเน้นถึงความเร่งด่วนที่ผู้เชื่อจะต้องทำความรับผิดชอบของเขาในแผนการของพระเจ้าให้สำเร็จ

“เพราะว่าผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด
แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์ จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระ
องค์ จะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้ยินถึงพระองค์
ได้อย่างไร”

โรม 10:13-14

พระเยซูเป็นจุดศูนย์กลางของการเพิ่มพูน

พระเยซูตรัสว่า

“เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราจะชักนำคนเป็นอันมากให้มาหาเรา”

ยอห์น 12:32

พระเยซูทรงตรัสตรงนี้ถึงการที่พระองค์จะถูก “ยกขึ้น” บนไม้กางเขนเพื่อสิ้นพระชนม์เพราะ
บาปของมวลมนุษยชาติโดยการสิ้นพระชนม์ พระองค์จะนำคนทุกคนมาโดยทางฤทธิ์อำนาจของข่าว
ประเสริฐ

เมื่อคนบอกเล่าข้อความของข่าวประเสริฐ พระเยซูก็ถูกยกขึ้น เมื่อพระองค์ถูกยกขึ้นในชีวิต
ของคุณและในคริสตจักรของคุณ ประชากรก็ถูกนำเข้ามาโดยฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐ เมื่อพระ
เยซูถูกยกขึ้นก็รับประกันได้ว่าจะมีการเพิ่มพูนอย่างแน่นอน

พระวาทะของพระเจ้าทำให้เติบโต

พระเยซูตรัสคำอุปมาเกี่ยวกับการเจริญเติบโตใน มัทธิว 13:1-9 พระองค์ทรงอธิบายคำอุปมา
ไว้ในมัทธิว 13:18-23 จงอ่านข้อความตอนนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

ในคำอุปมานี้ เมล็ดพืชเป็นตัวแทนของพระวาทะของพระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญาว่าเมื่อเรา
“หว่าน” พระวาทะของพระองค์ มันจะไม่สูญเปล่า

“คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเราจะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรา
มุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเจริญขึ้นฉนั้น”

อิสยาห์ 55:11

“...เพราะเราเฝ้าดูถ้อยคำของเรา เพื่อให้กระทำสำเร็จ”

เยเรมีย์ 1:12

พระวาทะของพระเจ้าทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของชายและหญิง การเปลี่ยนแปลงนี้
ทำให้เกิดการเติบโตและการเพิ่มพูนซึ่งมีพื้นฐานมาจากพระวาทะของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำให้เกิดการเพิ่มพูน

ในข้อความสุดท้ายที่พระเยซูทรงมีแก่สาวก พระองค์ตรัสว่า

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้เกิดการเพิ่มพูน ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเตรียมพร้อมเพื่อให้เพิ่มพูนได้ ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเตรียมพร้อมเพื่อให้เพิ่มพูนได้ ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการเพิ่มพูนทางวิญญาณต่อไปในหลักสูตรนี้

การเพิ่มพูนเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน

ในคริสตจักรยุคแรก การประกาศข่าวประเสริฐไม่ถูกทิ้งให้เป็นภาระของศิษยาภิบาลเต็มเวลา ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศหรือครู ผู้เชื่อทุกคนในพันธสัญญาใหม่ต่างก็เพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณ

ถ้าเราต้องนำข่าวประเสริฐไปทั่วโลก เราต้องหันไปใช้ยุทธวิธีของคริสตจักรยุคแรก ทั้งผู้นำและฆราวาสต้องร่วมกันรับผิดชอบเพื่อการเพิ่มพูนทางวิญญาณ

การเติบโตของประชากรของโลกทำให้เราต้องหันกลับไปใช้แผนการของพันธสัญญาใหม่ที่ผู้เชื่อทุกคนของพระกายพระคริสต์มีส่วนร่วมในงานรับใช้ เราไม่อาจที่จะนำข่าวประเสริฐไปสู่โลกได้โดยใช้ความพยายามหยิบมือเดียวหรือการอุทิศตนแค่ครั้งหัวใจ

มีคริสเตียนอยู่มากเพียงพอในโลกนี้ที่จะนำข่าวประเสริฐไปสู่คนทั่วโลกได้โดยง่าย ขาดแต่เพียงจำนวนของคนที่มีแรงดลใจที่จะสำนึกและตอบสนองต่อโอกาสที่จะเพิ่มพูนผู้เชื่อ

พระบัญชาที่พระเยซูทรงมอบให้คือ “ออกไป” ทั่วโลกพร้อมด้วยข่าวประเสริฐ คุณไม่ต้องรอให้มีคำสั่งให้ “ออกไป” เพราะว่าคุณสามารถทำได้ให้ไว้แล้ว

ชนิดต่างๆ ของการเติบโต

พระคัมภีร์กล่าวถึงการเติบโตของคริสตจักรหรือการเพิ่มพูนไว้ 4 ชนิด ด้วยกัน

การเติบโตทางภูมิศาสตร์

พระเยซูทรงทำนายถึงการเติบโตทางภูมิศาสตร์

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

การเติบโตต้องขยายออกไปทางภูมิศาสตร์ทั่วทุกชนชาติต่างๆ ในโลก

การเติบโตทางจำนวน

คริสตจักรจะประสบกับการเติบโตทางจำนวนเมื่อคริสตจักรเติบโตทางด้านภูมิศาสตร์ การเติบโตทางจำนวนในคริสตจักรแรกได้บันทึกในหนังสือกิจการของอัครทูต

ตัวอย่างเช่น คริสตจักรเพิ่มขึ้นจาก 12 คนเป็น 120 คน ในกิจการ 1:15 เพิ่มเป็น 3,000 คน ในกิจการ 1:41 และเป็น 5,000 คน ในกิจการ 4:4

การเติบโตทางชาติพันธุ์

คริสตจักรยุคแรกมีประสบการณ์การเติบโตทางชาติพันธุ์ด้วย ชาวประเสริฐถูกประกาศออกไปจากชาวยิวไปสู่ชนต่างชาติด้วย (คือ คนของชาติต่างๆ)

การเติบโตทางวิญญาณ

การเพิ่มพูนทางวิญญาณไม่ได้เน้นที่การเติบโตทางจำนวนเท่านั้น ตามที่คุณจะได้ศึกษาต่อไปในหลักสูตรนี้ว่า การเติบโตฝ่ายวิญญาณภายในคริสตจักรก็สำคัญด้วยเช่นกัน

สาวกของพระเยซูต้องเติบโตทางคุณภาพฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับเติบโตทางจำนวน

“แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ซึ่งมาจากพระเยซูคริสต์องค์พระองค์ผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา...”

2 เปโตร 3:18

ความปรารถนาของพระเจ้าคือ

“แต่ให้เรายึดความจริงด้วยใจรัก เพื่อจะจำเจริญขึ้นทุกอย่างสู่พระองค์ผู้เป็นศิระษะคือพระคริสต์”

เอเฟซัส 4:15

การเน้นที่จำนวน

บางคนไม่สนใจในเรื่องของการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณและการเติบโตของคริสตจักร เพราะว่า เขาเชื่อว่าการเน้นที่ “จำนวน” เป็นสิ่งที่ผิด

แต่ว่าในพระคัมภีร์มีบันทึกหลายครั้งถึงความหวังใยของพระเจ้าที่มีต่อจำนวนคน ตัวอย่างดู กันดารวิถี 1:1-3, 2:23-24, 26:1-4, จีวรณ 7:9, 20:8, ปฐมกาล 22:17 และฮีบรู 6:14

พระเยซูทรงเล่าคำอุปมาหลายประการเกี่ยวกับการเติบโตทางจำนวน คุณจะศึกษาเรื่องนี้ได้ ในบทอื่นๆ พระองค์ทรงชี้ให้เห็นด้วยว่า มีบันทึกจำนวนผู้คนไว้อย่างละเอียดรอบคอบในสวรรค์

“เราบอกท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละจะมีความปรีดีในสวรรค์ เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่มากกว่าเพราะคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่”

ลูกา 15:7

บันทึกของคริสตจักรยุคแรกเน้นถึงการเพิ่มพูนในหนังสือกิจการของอัครทูต มีการสรุปถึงการเติบโตของคริสตจักรบันทึกไว้ในกิจการ 1:15, 2:41, 4:4, 6:7, 9:31, 12:24, 16:5, 19:20 และ 28:30-31

คุณต้องไม่ละเลยหัวข้อการเพิ่มพูนเพียงเพราะว่ามีปัญหาบางประการที่การเน้นที่ผิด แต่คุณควรต้องรู้และจัดการกับปัญหานี้ดีกว่า

มีการเน้นที่ผิดในเรื่องการเพิ่มพูนเมื่อมีสิ่งต่างๆ เหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้อง

การเติบโตทางจำนวนสำคัญกว่าการเติบโตทางวิญญาณ

เมื่อมีการประนีประนอมในเรื่องการเติบโตทางวิญญาณ เพื่อดึงดูดฝูงชนก็จะเน้นผิดที่จำนวน ผู้รับใช้บางคนพูดถึงสิ่งที่คนชอบฟังเท่านั้นเพื่อดึงดูดคนจำนวนมากให้เข้ามาหาพระคริสต์

พระคัมภีร์เตือนว่า

เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง เพื่อบรรเทาความอยาก

เขาจะเลิกฟังความจริง และจะหันไปฟังเรื่องนิยายๆ ต่างๆ”

2 ทิโมธี 4:3-4

แรงจูงใจได้มาจากความเย่อหยิ่ง

จงอ่าน 1 พงศาวดาร 21:1-8 ความกังวลของดาวิดเกี่ยวกับจำนวนในที่นี้ถูกกระตุ้นโดยซาตานและเป็นการกระทำจากความเย่อหยิ่ง เมื่อคุณเริ่มภาคภูมิใจในจำนวนคนมากๆ คุณก็เน้นผิดที่

มีความทะเยอทะยาน

สิ่งนี้เป็นบาปของเนื้อหนังที่กล่าวไว้ใน กาลาเทีย 5:20 ซึ่งเรียกว่า “ความใฝ่สูง” ความใฝ่สูง ทะเยอทะยานเป็นรูปแบบของความริษยาซึ่งทำให้เลียนแบบผู้อื่น เพื่อให้เท่าเทียมหรือประสบความสำเร็จเหนือกว่าผู้อื่น

เมื่อคุณริษยางานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่และเริ่มเลียนแบบเขาเพื่อที่จะเติบโต คุณก็เน้นผิดที่ตรงจำนวน

มีการเน้นที่การเติบโตของคริสตจักรมากกว่าการเติบโตของอาณาจักรพระเจ้า

เป้าหมายของการเพิ่มพูนทางวิญญาณก็คือการนำเอาผู้เชื่อใหม่มาหาพระคริสต์และสร้างเข้าให้เป็นสาวกจนกว่าเขาจะเป็นสมาชิกที่รับผิดชอบและเพิ่มผลผลิตแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

มีความแตกต่างระหว่างการเติบโตของคริสตจักรกับการเติบโตของอาณาจักรพระเจ้าถ้าคริสตจักรแห่งแรกแยกตัวออกและสมาชิก 100 คนไปตั้งคริสตจักรแห่งที่สอง การเติบโตของคริสตจักรเกิดขึ้นที่คริสตจักรที่สอง แต่ที่ไม่มีมีการเติบโตของอาณาจักร ไม่มีการเพิ่มพูนขึ้นมีแต่การย้ายสมาชิกภาพที่มีอยู่

เป้าหมายของการเพิ่มพูนไม่ใช่เพื่อดึงดูดสมาชิกใหม่จากคริสตจักรอื่น ๆ แต่เพื่อนำชาวประเสริฐไปสู่ผู้ที่ยังไม่ได้ยิน การเน้นที่จำนวนจะผิดต่อเมื่อมีเป้าหมายของการเติบโตของคริสตจักรแทนที่การเติบโตของอาณาจักร

มีการละเลยคนแต่ละคน

พระเยซูทรงรับใช้ฝูงชนในระหว่างงานรับใช้ของพระองค์ในโลกนี้ (ลูกา 6:17, 7:11, 8:37, 9:14-16, 14:26, 23:27, ยอห์น 6:2)

แต่พระเยซูไม่เคยทรงละเลยคนแต่ละคนถึงแม้จะทรงรับใช้ฝูงชนก็ตาม พระองค์ทรงเรียกแต่ละคนออกมาจากฝูงชนเพื่อให้รับใช้แก่เขา (ยอห์น 5:3-13, มาระโก 5:24-34) ใน ยอห์น 4 พระเยซูทรงรับใช้แก่หญิงผู้หนึ่ง ซึ่งได้นำคนทั้งหมู่บ้านมายังเขานายของเรา

ในกิจการ 8 มีบันทึกถึงการฟื้นฟูครั้งใหญ่ซึ่งฟีลิปเป็นผู้เทศนาในเมืองสะมาเรีย ในท่ามกลางการประชุมเหล่านี้ พระเจ้าตรัสแก่ฟีลิปให้ออกจากสะมาเรียไปยังทะเลทรายซึ่งอยู่ระหว่างกรุงเยรูซาเล็มและกาซา

ฟีลิปออกจากการฟื้นฟูใหญ่ที่เขากำลังรับใช้อยู่ เขาเดินทางจากเมืองที่มีผู้คนหนาแน่นไปยังทะเลทรายอันเปลี่ยวเปล่าเปลี่ยว เขาทิ้งฝูงชนไปเพื่อรับใช้แก่ชายคนหนึ่งคือ ชาวเอธิโอเปียซึ่งเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อกลับบ้าน ชายคนเดี๋ยวนี้อาจเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อการเผยแผ่ข่าวประเสริฐทั่วทั้งทวีปแอฟริกาก็ได้

หลายปีมาแล้วในงานของมิชชันนารีในลอนดอน ประเทศอังกฤษ มีคนเพียง 2 คนมาร่วมประชุม เพราะว่าอากาศเลวร้ายมาก ผู้รับใช้ที่มาเยี่ยมนี้ได้ทำกิจการที่ทรงอำนาจสำหรับคนงานท่ามกลางคนอินเดียในอเมริกาเหนือ แต่เขาคิดว่าเขาเสียเวลาที่นี้เพราะว่ามีคนมาน้อยมาก

แต่ว่าคนหนึ่ง ใน 2 คนที่มานั้นได้ยื่นการทวงเรียกของพระเจ้าและมอบถวายชีวิตของเขาแด่พระองค์ภายใน 1 เดือน เขาขยายธุรกิจของเขาและเตรียมตัวที่จะไปทำงานท่ามกลางคนอินเดียในอเมริกาเหนือ เขาใช้เวลา 35 ปี ทำงานรับใช้อย่างเกิดผลในหมู่คนเหล่านี้ เขาชื่อ เดวิด เบรนาร์ต

อย่าดูถูกสิ่งเล็กน้อย จงจำไว้ว่า เทียนเล่มเล็กสามารถทำสิ่งที่ดวงอาทิตย์ทำไม่ได้ นั่นคือ ส่องแสงในเวลากลางคืน

ย้ายจากการเน้นที่คนไปเน้นที่สิ่งของ

เมื่อมีการเพิ่มพูนทำให้คริสตจักรเติบโตขึ้น บางทีการเน้นย้ายจากคนไปสู่สิ่งของ

เพราะเหตุที่มีการเติบโต จึงอาจจำเป็นต้องมีการสร้างอาคารคริสตจักรให้ใหญ่ขึ้นและความพยายามของเราย้ายจากการเพิ่มพูนสาวกไปสู่โปรแกรมการสร้างคริสตจักร เมื่อความสนใจส่วนใหญ่ของคุณมุ่งไปที่ตัวอาคารเพื่อรองรับการเติบโต จำนวนคนทำให้คุณสูญเสียการมองเป้าหมายแรกไปเสีย

พระเจ้าทรงสนพระทัยในตัวคนมากกว่าอาคารตีกราม บ้านที่กษัตริย์ที่แสดงว่าพระเจ้าทรงกระทำกรในโลกโดยเน้นที่ตัวบุคคลเป็นใหญ่

เมื่อการเพิ่มพูนทำให้เกิดการย้ายที่จากการเน้นที่ตัวบุคคลไปสู่วัตถุสิ่งของเช่น ตัวอาคารของคริสตจักร สิ่งที่มาก่อนสิ่งอื่นก็ผิดเพี้ยนไป

ตัดสินผู้สนับสนุนพื้นฐานของจำนวน

อย่าตัดสินการเป็นฝ่ายวิญญาณของผู้อื่นหรืองานรับใช้ของเขาโดยดูที่จำนวนคน คนจำนวนมากที่เข้ามาเชื่อไม่จำเป็นต้องเป็นเครื่องชี้ถึงการเป็นฝ่ายวิญญาณเสมอไป

ความสำเร็จทางจำนวนคนในบางกรณีเป็นคำพยานเจียม ถึงว่าคริสตจักรนั้นไม่ได้เป็นคริสตจักรที่แท้จริง บางครั้งการที่ผู้เชื่อสัตย์ซื่อต่อพระวาระของพระเจ้าและพระเยซูคริสต์จอมเจ้านายอาจทำให้คนถอยหนีไปมากกว่าที่จะดึงดูดเขาเข้ามา

ตัวอย่างเช่น เมื่อพระเยซูเริ่มสอนข้อความถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ซึ่งไม่มีใครชอบฟังสาวกของพระองค์หลายคนทิ้งพระองค์ไป (ยอห์น 6:52-64)

มีเหตุผลอื่นๆ อีกที่ว่าเหตุใดการเติบโตจึงไม่เห็นชัด พระคัมภีร์สอนว่ามีฤดูบางฤดูสำหรับการเติบโตทางวิญญาณเช่นเดียวกับการเติบโตในโลกธรรมชาติ

ในโลกธรรมชาติ ในบางฤดู พืชบางชนิดไม่เพิ่มผลผลิตเลย ไม่มีใบหรือผลไม้บนต้นและดูเหมือนกับกิ่งที่ตายผุดออกมาจากพื้นดิน แต่เมื่อถึงฤดูที่เหมาะสม ต้นไม้เหล่านี้จะผลิใบและมีผลไม้และใบไม้ออกจากต้น

เช่นเดียวกันในโลกฝ่ายวิญญาณ มีบางเวลาที่ในบางพื้นที่ของโลกมีการยอมรับข่าวประเสริฐมากกว่าเวลาอื่น ๆ โดยการศึกษารูปแบบการเติบโต คุณจะสามารถทุ่มเทพลังฝ่ายวิญญาณเข้าไปในพื้นที่ “สุกพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว”

ระบบตัวเลขของพระเจ้าไม่ใช่อย่างเดียวกับของมนุษย์ เราเพิ่มเข้าไปเพื่อให้จำนวนเพิ่มขึ้น แต่บางครั้งพระเจ้าดึงออกไปเพื่อให้มีการเพิ่มเข้ามา เมื่ออะนาเนียและซัฟฟีราถูกนำออกจากคริสตจักรเพราะความบาป (กิจการ 5) ผู้เชื่อก็เพิ่มเข้ามาในคริสตจักรอย่างมากมาย (กิจการ 5:14)

บางครั้งพระเจ้าทรงใช้การแตกแยกเพื่อให้เกิดการเพิ่มพูน เมื่อเปาโลและบารนาบัสแยกจากกัน พระเจ้าทรงเพิ่มพูนพลังของงานมิชชัน (กิจการ 15:36-41)

บางครั้งบางคราวพระเจ้าทรงลดจำนวนลงเพื่อให้สำเร็จวัตถุประสงค์อันยิ่งใหญ่ จงอ่านเรื่องกิเดโอน ในผู้วินิจฉัย บทที่ 7

อย่าตัดสินงานรับใช้หรือบุคคลนั้นๆ โดยการดูที่จำนวน อย่า “ดูหมิ่น” สิ่งเล็กน้อย เมื่อเด็กน้อยเสนอนมมปังและปลาตัวเล็กๆ ให้แก่พระเยซูก็ทำให้สมความต้องการของหมู่คนที่กำลังหิว พระเจ้ายังคงนำเอาสิ่งที่ไม่มีความสำคัญมาช่วยพระเยซูและใช้เขาอย่างมากเพื่อส่งอาราตีของพระองค์

ถือฟ่อนข้าวออกมาข้างหน้า

การที่เรากลัวว่าจะเน้นผิดที่จำนวนนั้นไม่ควรปิดกั้นเราจากการศึกษาและนำเอาวิธีเพิ่มพูนมาใช้

คำอุปมาเรื่องตะลันต์ (มัทธิว 25:14-30) ทำให้เห็นได้ชัดว่า พระเจ้าทรงมุ่งหวังให้คุณเพิ่มพูนสิ่งที่ได้มอบให้และคำแก้ตัวที่เต็มด้วยความหวั่นกลัวนั้นพระองค์ไม่ยอมรับ พระเยซูทรงบอกสาวกของพระองค์ว่า

“ท่านทั้งหลายว่าอีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เเงหน้าขึ้นดูนาเถิดว่า ทุ่งนาเหลืองอร่ามถึงเวลาเกี่ยวแล้ว”

ยอห์น 4:35

เมื่อพระเจ้าทรงส่งคนเก็บเกี่ยวมายังทุ่งนาฝ่ายวิญญาณของโลก พระองค์ต้องการให้เขาถือ
ฟ่อนข้าวออกมาด้วย ไม่ใช่คำแก้ตัว

“ขอให้บรรดาผู้ที่หว่านด้วยน้ำตาได้เกี่ยวด้วยเสียงโห่ร้องอย่างขึ้นบาน
ผู้ที่ร้องไห้ออกไป หอบหิ้วเมล็ดพืชเพื่อจะหว่าน จะกลับบ้านด้วยเสียงโห่ร้องอย่างขึ้น
บาน นำฟ่อนข้าวของตนมาด้วย”

สดุดี 126:5-6

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 2

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์จากความทรงจำ

2. จงสรุปหลักการพื้นฐานของการเพิ่มพูนในบทเรียนนี้

3. จงบอกถึงการเติบโตทางวิญญาณ 4 ชนิด

4. บอกข้ออ้างอิงซึ่งแสดงว่าการเกี่ยวข้องห่วงใยในเรื่องของการเพิ่มพูนนั้นเป็นไปตามพระคัมภีร์

5. จงสรุปสิ่งต่างๆ ที่อธิบายไว้ในบทเรียนนี้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเน้นผิดๆ ที่การเติบโตทางจำนวน
คน

6. ถูก หรือ ผิด จากข้อความนี้เป็นจริง จงเขียน “ถูก” บนช่องว่างข้างหน้า ถ้าข้อความนั้นผิด จง
เขียน “ผิด” ข้างหน้าข้อนั้น
ก. _____ การห่วงใยสนใจเรื่องจำนวนตัวเลขไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์

ข. _____ ถ้าคริสตจักรไม่เติบโต ก็ไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

หนังสือกิจการของอัครทูตในพระคัมภีร์บอกถึงเรื่องราวการเพิ่มพูนในคริสตจักรยุคแรก จงใช้
 โครงร่างต่อไปเพื่อศึกษาหนังสือพันธสัญญาใหม่

โครงร่างนี้ทำตามแผนการเพิ่มพูนของพระเจ้าที่ให้ไว้ในกิจการ 1:8 เพื่อแพร่กระจายข่าว
 ประเสริฐจากเยรูซาเล็มไปอยู่เดียว ไปสะมาเรียและสุดปลายแผ่นดินโลก

ผู้เขียนหนังสือกิจการ ลูคา

เขียนถึงผู้ใด หนังสือนี้เขียนถึงผู้เชื่อทุกคน แม้ว่าจะกล่าวถึงเอโอฟิลัสโดยเฉพาะ

จุดประสงค์ของหนังสือนี้ กล่าวไว้ในกิจการ 1:1-2 หนังสือเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูกระทำและ
 สอนต่อไปภายหลังการเสด็จขึ้น โดยกระทำทางพระกายฝ่ายวิญญาณคือ คริสตจักร

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ กิจการ 1:8

โครงร่าง

คำนำ

กิจการ 1:1-11

1. คำนำ 1:1-2
 - ก. ถึง เอโอฟิลัส
 - ข. เกี่ยวข้องกับ สิ่งที่พระเยซูทรงกระทำและสอนต่อไปภายหลังที่พระองค์เสด็จ
 ขึ้นโดยทำผ่านพระกายฝ่ายวิญญาณคือ คริสตจักร 1:1-2
2. งานรับใช้หลังจากการทรงฟื้นคืนพระชนม์ 1:3
 - ก. ระยะเวลา : 40 วัน 1:3
 - ข. จุดประสงค์ : เป็นการพิสูจน์ที่ไม่ผิดพลาด 1:3

- ค. ข้อความ : อาณาจักรของพระเจ้า 1:3
3. การพบปะครั้งสุดท้ายของพระเยซูกับสาวกของพระองค์ 1:4-8
- ก. พระบัญชาที่มีแก่สาวก 1:4-5
- ข. คำถามของสาวก 1:6
- ค. คำเตือนให้สาวกระวัง 1:7
- ง. พันธกิจที่มอบแก่สาวก 1:8
4. พระเยซูเสด็จคืนสู่สวรรค์ 1:9-11
- ก. อธิบายถึงการเสด็จขึ้น 1:9
- ข. ประกาศการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ 1:10-11

ภาคที่หนึ่ง : คำพยานปรากฏในกรุงเยรูซาเล็ม

กิจการ 1:12-17

1. การปรากฏของคำพยาน 1:12-2:4
- ก. สาวกของพระคริสต์รอคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม 1:12-26
- ก. สถานที่นัดพบ 1:12-13
- ข. จำนวนและชื่อของเขา 1:13-15
- ค. จุดประสงค์ของเขา 1:14
2. กระตุ้นหนุนใจสาวก 1:15-22
- ก. ผู้เทศนา : เปโตร 1:15
- ข. ข้อความ 1:16-22
- (1) ฎมีหลัง 1:16-20
- (2) คำสอน 1:21-22
3. สาวกตอบสนอง 1:23-26
- ก. การเสนอชื่อ 1:23
- ข. การอธิษฐาน 1:24-25
- ค. การเลือกตั้ง 1:26
4. การบังเกิดขึ้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ 2:1-4
1. โอกาส 2:1

2. ประชากร 2:1
3. สถานที่ 2:1
4. เหตุการณ์ 2:2-4
 - ก. ลม 2:2
 - ข. ลมฉุนไฟ 2:3
 - ค. พุดภาษาต่าง 2:4

ภาคที่ 2 การทำหน้าที่ของคำพยานในกรุงเยรูซาเล็ม

กิจการ 2:5-7

1. คำพยานประการแรก 2:4-40
 - ก. ลักษณะอาการที่ให้คำพยาน 2:4-8
 - ข. ปฏิกริยาจากคำพยาน 2:7-13
 - ค. คำเทศนาของเปโตร 2:14-36
 1. คำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลา 2:17
 2. คำพยากรณ์เกี่ยวกับวิญญาณ 2:17-18
 3. คำพยากรณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ 2:19-20
 4. คำพยากรณ์เกี่ยวกับความรอด 2:21
 5. พระราชกิจของพระเยซู 2:22-36
 - ก. พระเจ้าทรงสนับสนุนพระราชกิจของพระเยซู
 - ข. พระเยซูทรงถูกตรึง 2:23
 - ค. พระเยซูทรงฟื้นจากความตาย 2:24-32
 - ง. พระเยซูทรงได้รับการเชิดชูให้อยู่พระหัตถ์ของพระองค์
 - จ. พระเยซูขณะนี้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์ 2:36
 - ง. การตอบสนองต่อข้อความ 2:37-40
 - (1) ความสำนึกผิด 2:37
 - (2) คำถาม 2:37
 - (3) คำสั่งสอน 2:38

- (4) คำสัญญา 2:38-39
- (5) คำหนุนใจ 2:40
- 2. คริสตจักรท้องถิ่นแห่งแรก 2:41-47
 - ก. สมาชิกภาพของคริสตจักรแรก 2:41
 - 1. การแสดงตัวของเขา คือเขาผู้ยอมรับพระวจนะ
 - 2. จำนวนของเขา 3,000
 - ข. หลักปฏิบัติในฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรแห่งแรก 2:42
 - 1. หลักข้อเชื่อของอัครทูต
 - 2. สามัคคีธรรมของธรรมิกชน
 - 3. พิธีมหาสนิท
 - 4. อธิษฐาน
 - ค. รูปแบบชีวิตของคริสตจักรแห่งแรก 2:14-46
 - 1. ระบบการใช้สิ่งของร่วมกันอย่างสมัครใจ 2:44-46
 - 2. การนมัสการและการเป็นพยานประจำวัน 2:46
 - 3. สามัคคีธรรมในบ้าน 2:46
 - 4. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน 2:46
 - ง. คำพยานของคริสตจักรท้องถิ่น 2:46-47
 - 1. ลักษณะของคำพยาน 2:46-47
 - 2. ผลของคำพยาน 2:47
- 3. การอัศจรรย์ครั้งแรก 3:1-26
 - ก. การอัศจรรย์ที่อธิบายไว้ 3:1-11
 - 1. สภาพในขณะนั้น 3:1
 - 2. ชายและความต้องการของเขา 3:2-3
 - 3. ข้อความ 3:4-6
 - 4. การอัศจรรย์ 3:7-8
 - 5. ปฏิกริยาของผู้ชน 3:9-11
 - ข. อธิบายการอัศจรรย์ 3:12-18
 - 1. ชายคนนี้ไม่ได้หายโรคเพราะอำนาจของอัครทูต 3:12
 - 2. ชายผู้นี้ได้รับการรักษาจากพระเจ้าเพื่อให้พระเยซูได้รับเกียรติ 3:13-15
 - 3. ชายผู้นี้หายโรคโดยความเชื่อในพระนามของพระเยซู 3:16

4. ชายผู้นี้หายโรคเพื่อแสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์สำเร็จลง 3:17-18
 - ค. ข้อความจากเปโตร 3:12-18
 1. คำสัญญาของเปโตร 3:19-21
 - ก. สิ่ง que พระเจ้าทำทลายอิสราเอลให้กระทำ 3:19
 - ข. สิ่ง que พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะกระทำ 3:19-21
 2. คำพยากรณ์ของผู้เผยพระวจนะ 3:22-26
 - ก. คำพยากรณ์โดยโมเสสและผู้พยากรณ์ 3:22-24
 - ข. คำสัญญาของพันธสัญญา 3:25
 - ค. แผนการของพระมาซิฮาห์ 3:26
4. การต่อต้านครั้งแรก
 - ก. การจับกุม 4:1-4
 1. แหล่งที่มาของการต่อต้าน 4:1
 2. เหตุผลของการต่อต้าน 4:2
 3. รูปแบบของการต่อต้าน 4:3
 - ข. การไต่สวน 4:5-14
 1. ที่ประชุม 4:5-14
 2. คำถามของศาล 4:7
 3. คำกล่าวของเปโตร 4:8-12
 - ก. แหล่งของคำตอบของเขา 4:8
 - ข. คำตอบของเขา 4:9-10
 - ค. คำพยานของเขาเกี่ยวกับพระเยซู 4:10-12
 - ง. คำประกาศเกี่ยวกับความรอด 4:12
 4. หลักฐานที่สภาพิจารณา 4:13-14
 - ก. ลักษณะของคำพยาน 4:13
 - ข. คำพยานของชายที่หายโรค 4:14
 5. การตัดสินใจ 4:15-22
 - ก. การปรึกษาหารือ 4:15-17
 - ข. การตัดสินใจ 4:17-18
 - ค. การตอบสนองของเปโตรและยอห์น 4:19-20
 - ง. ปลอ่ยตัว 4:21-22

6. ปฏิกริยา 4:21-31
 - ก. คำอธิษฐานของคริสตจักร 4:23-30
 - ข. กิจกรรมของคริสตจักร 4:31
5. การลงวินัยความบาปเป็นครั้งแรก 4:32-5:16
 - ก. การจัดองค์การ (ระบบงาน) ของคริสตจักร 4:32-37
 1. สามัคคีธรรมของคริสตจักร 4:32
 2. การเป็นพยานของคริสตจักร 4:33
 3. ฐานะการเงิน 4:32-37
 - ข. ความบาปครั้งแรกที่ทำการก่อกวนสามัคคีธรรม 5:1-10
 1. ความบาป 5:1-2
 2. เปิดเผยให้เห็นความบาป 5:3-4
 3. ลงวินัยความบาป 5:5-10
 - ค. ผลของการลงวินัยคือสามัคคีธรรมของคนในคริสตจักรเป็นพยานที่เห็นผลได้ชัดเจน 5:11-16
 1. สมาชิกมีท่าทียำเกรงพระเจ้า 5:11
 2. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน 5:12
 3. หมายสำคัญของการอัศจรรย์ 5:12,15-16
 4. การตอบสนองของชุมชน 5:12-14
6. การข่มเหงครั้งแรก 5:17-43
 - ก. แหล่งของการต่อต้าน 5:17
 - ข. กริยาอาการของการต่อต้าน 5:18
 - ค. พระเจ้าทรงปลดปล่อย 5:19-26
 1. การกระทำของพระองค์ 5:19
 2. พระบัญชาของพระองค์ 5:20
 3. การตอบสนองต่อพระบัญชา 5:21
 4. ค้นพบการกระทำของพระองค์ 5:21-23
 5. ผลของการกระทำของพระองค์ 5:24-26
 - ง. การไต่สวน 5:27-40
 1. คำฟ้องของสภาแซนเฮดริน 5:7-28
 2. เปโตรกล่าวป้องกันตัว 5:29-32
 3. สภาแซนเฮดรินไต่สวน 5:33-39

4. การตัดสินใจที่ไม่ยุติธรรมของสภาแซนเฮดริน 5:40
- จ. การตอบสนองต่อการข่มเหง 5:41-42
 1. ปิตินินดี 5:41
 2. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวพบปะกันเป็นประจำวัน 5:42
 3. เป็นพยาน สอนและเทศนา 5:42
7. การจัดองค์การครั้งแรก 6:1-7
 - ก. ความจำเป็นที่ต้องมีการจัดองค์การ (ระบบงาน) 6:1
 - ข. เสนอให้มีการจัดระบบงาน 6:2-4
 1. ที่มาของคำเสนอแนะ 6:2
 2. เหตุผลของคำเสนอแนะ 6:2
 3. คำเสนอแนะ 6:3
 4. ประโยชน์ของคำเสนอแนะ 6:4
 - ค. ตั้งหน่วยงานขึ้น 6:5-6
 1. วิธีที่ใช้ 6:5-6
 2. คนที่ถูกเลือก 6:5-6
 3. แต่งตั้งผู้ที่ถูกเลือก 6:5
 - ง. ผลของการจัดระบบงาน 6:7
 1. พระวจนะเพิ่มพูนขึ้น 6:7
 2. สาวกเพิ่มพูนขึ้น 6:7
 3. เชื่อฟังต่อความเชื่อ 6:7
8. การสละชีพครั้งแรก 6:8-8:1
 - ก. คำบรรยายของสตีเฟน 6:3-15
 1. หนึ่งในเจ็ดคน 6:3,5
 2. ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 6:5
 3. คนที่มีชื่อเสียงดี 6:3
 4. คนที่มีความเชื่อ 6:5-6
 5. คนที่มีสติปัญญา 6:3,10
 6. คนที่มีฤทธิ์อำนาจพิเศษ 6:8
 7. การเป็นพยานที่เกิดผล 6:9-10
 - ข. การข่มเหงสตีเฟน 7:1-53
 1. อับราฮัม 7:1-8

2. ปุโรหิต 7:9-16
3. โมเสส 7:17-43
 - ก. ในอียิปต์ 7:17-28
 - ข. ในป่าที่บ (ถิ่นทุรกันดาร) 7:29-43
4. พลัับพลา 7:44-50
 - ก. ของโมเสส 7:44
 - ข. ของโยชูวา 7:45
 - ค. ของดาวิด 7:45-46
 - ง. ของโซโลมอน 7:47-50
 - จ. ของพระเจ้า 7:48-50
5. ผู้พยากรณ์ 7:51-53
- .คำพยาานของสตีเฟน 7:574-8:1
 1. ท่าที่ของสภา 7:54
 - . คำประกาศของสตีเฟน 7:55-56
 3. การกระทำของสภา 7:57-59
 4. ความตายของสตีเฟน 7:59-8:1

ภาคที่ 3 การเป็นพยานในยูเดียและสะมาเรีย

1. การย้ายไปเรื่อง : ผลของความตายของสตีเฟน 8:1-4
 - ก. การข่มเหง 8:1,3
 - ข. การฝังสตีเฟน 8:2
 - ค. คริสตจักรเป็นพยานขยายแพร่ออกไป 8:4
2. ฟีลิปเป็นพยาน 8:5-40
 - ก. รับใช้ในสะมาเรีย 8:5-25
 1. คำพยาานของฟีลิป 8:5-13
 - ก. งานของฟีลิป 8:5-7, 12
 - ข. การตอบสนองของชาวสะมาเรีย 8:6-12
 - ค. ซีโมนคนทำวิทยาคม 8:9-13
 2. งานของเปโตรและยอห์น 8:14-17

- ก. เปโตรและยอห์นมาถึง 8:14
 - ข. พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา 8:15-17
 - ค. ซีโมนตอบสนอง 8:18-19
 - ง. เตือนซีโมน 8:20-24
 - ข. รับใช้แก่ชนที่ชาวเอธิโอเปีย 8:26-40
 - 1. การเตรียมตัว 8:26-28
 - 2. คำพยาน 8:29-35
 - 3. การตอบสนอง 8:36-38
 - ค. ย้ายสถานที่ไปเมืองเอซัทัส 8:39-40
- 3. คำพยานของเซาโล 9:1-31
 - ก. เซาโลกลับใจ 9:1-9
 - 1. จุดประสงค์ของเขา 9:1-2
 - 2. นิमितของเขา 9:3-9
 - 3. พระสุรเสียง 9:4-7
 - 4. ตาบอด 9:8-9
 - ข. พันธกิจของเซาโลโดยทางอานาเนีย
 - 1. การทรงเรียก 9:10-16
 - 2. พันธกิจ 9:17-19
 - ค. พันธกิจของเซาโล 9:20-31
 - 1. เซาโลที่ดามัสกัส 9:20-25
 - ก. คำพยาน 9:20-22
 - ข. การตอบสนอง 9:21-23
 - ค. เซาโลหนีไป 9:23-25
 - 2. เซาโลที่กรุงเยรูซาเล็ม 9:26-30
 - ก. ต้อนรับเซาโล 9:26-28
 - ข. กิจกรรมของเขา 9:28-29
 - ค. เซาโลจากไป 9:29-30
 - ง. ย้ายสถานที่ : พักผ่อนในคริสตจักร 9:31
- 4. เปโตรเป็นพยาน 9:32-12-35
 - ก. ที่เมืองลิสตรา
 - 1. ผู้เชื่อ 9:32-35

2. ชายผู้ป่วย 9:33
3. รักษาคนป่วย 9:34
4. การตอบสนองฯ 9:35
- ข. ที่เมืองยัฟฟา 9:36-43
 1. ดอร์คัสตาย 9:36-37
 2. ทรงเรียกเปโตร 9:38-39
 3. งานรับใช้ของเปโตร 9:40-41
 4. ตอบสนองต่อการรับใช้ 9:42-43
- ค. ที่เมืองซีซารียา 10:1-48
 1. นิมิตของคอร์เนลิอุส 10:1-8
 - ก. ชายชื่อคอร์เนลิอุส 10:1-2
 - ข. นิมิตของคอร์เนลิอุส 10:3-6
 - ค. คอร์เนลิอุสตอบสนอง 10:7-8
 2. นิมิตของเปโตร 10:9-22
 - ก. นิมิต 10:9-12
 - ข. พระสุรเสียง 10:13-16
 3. คนส่งสารมาถึง 10:17-22
 4. ไปเยี่ยมบ้านคอร์เนลิอุส 10:23-48
 - ก. การเดินทาง 10:23
 - ข. การต้อนรับ 10:24-27
 - ค. การอธิบาย 10:27-28
 - ง. คำถาม 10:29
 - จ. คำตอบ 10:30-33
 - ฉ. คำเทศนาที่ยังไม่จบ 10:34-43
 1. พระเจ้าไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใด 10:34-35
 2. แพร่กระจายข่าวประเสริฐ 10:36-37
 3. ข้อความแห่งข่าวประเสริฐ 10:38-43
 - ช. คอร์เนลิอุสตอบสนอง 10:44-48
- ง. ที่กรุงเยรูซาเล็ม 11:1-12,25
 1. ปัญหาเรื่องการกลับใจของคนต่างชาติ 11:1-18
 - ก. ปัญหา 11:1-3

- ข. อธิบายกิจการของพระเจ้าท่ามกลางชนต่างชาติ 11:4-17
- (1) นิमित 11:4-10
 - (2) ผู้มาเยือน 11:11
 - (3) การเยี่ยมเยียน 4:18
- ค. การตัดสิ้นใจ 4:18
5. คริสตจักรในเมืองอันติโอกแห่งแคว้นซีเรีย 11:19-30
- ก. การประกาศที่เมืองอันติโอก 11:9-21
 - ข. บารนาบัสมาเยี่ยม 11:22-24
 - ค. เซาโลถูกเลือกให้เป็นครู-ศิษยาภิบาล 11:25-26
 - ง. อากาบัสเปิดเผยข้อความ 11:27-30
6. เฮโรดทำการข่มเหง 12:1-25
- ก. การฆาตกรรมยากอบ 12:1-2
 - ข. เปโตรถูกจับกุม 12:3-4
 - ค. เปโตรถูกปล่อย 12:5-19
 - ง. มรณกรรมของเฮโรด 12:20-23
7. การประกาศพระวจนะ 12:24-25

ภาคที่ 4 เป็นพยานไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก

กิจการ 13-28

1. การเดินทางครั้งแรกของมิชชันนารี 13:1-14:28
- ก. การทวงเรียกให้รับใช้ 13:1-3
 - ข. งานรับใช้ในปาฟอส ไนไซปรัส 13:4-12
 - ค. งานรับใช้ในอันติโอก ในปิสิดีเย 13:13-50
 - 1. ย้ายสถานที่ไปปิสิดีเย 13:13-16
 - 2. ข้อความข่าวสาร 13:17-37
 - ก. การอพยพเพื่อปลดปล่อย 13:17
 - ข. การพนจรในถิ่นทุรกันดาร 13:18
 - ค. เอาชนะเมืองคะนาอัน 13:18

- ง. กฎของซาอูลและดาวิด 13:20-23
 - จ. งานรับใช้ของยอห์นผู้ให้บัพติศมา 13:24-25
 - ฉ. การตรึงกางเขนและการเป็นขึ้นใหม่มาจากความตายของพระเยซู 13:26-27
 - ช. การเชื้อเชิญ 13:38-41
 - 3. การตอบสนอง 13:42-50
 - ง. งานรับใช้ในอีโคเนเนียม 13:51-14:5
 - จ. งานรับใช้ในลิสตรา 14:6-25
 - ฉ. งานรับใช้ในซีเรีย 14:26-28

- 2. การประชุมในกรุงเยรูซาเล็ม 15:1-35
 - ก. ปัญหา 15:1-3
 - ข. การประชุมต่างๆ 15:4-21
 - 1. การประชุมครั้งแรกในที่สาธารณะ 15:4-5
 - 2. การประชุมส่วนตัวระหว่างอัครทูตและผู้ปกครอง 15:6
 - 3. การประชุมครั้งที่สองในที่สาธารณะ 15:7-21
 - ก. รายงานของเปโตร 15:7-11
 - ข. รายงานของเปาโลและบาร์นาบัส 15:12
 - ค. รายงานของยากอบ 15:13-21
 - ค. การตัดสินใจ 15:19-21
 - ง. จดหมาย 15:22-35

- 3. การเดินทางครั้งที่สองของมิชชันนารี 15:36-18:22
 - ก. การโต้แย้ง 15:36-41
 - ข. งานรับใช้ที่ลิสตรา 16:1-5
 - ค. งานรับใช้ที่โทรอัส 16:6-10
 - ง. งานรับใช้ที่ฟิลิปปี 16:11-40
 - จ. งานรับใช้ที่เธสะโลนิกา 17:1-9
 - ฉ. งานรับใช้ที่เบโรอา 17:10-14
 - ช. งานรับใช้ที่เอเธนส์ 17:15-34
 - ซ. งานรับใช้ที่โครินธ์ 18:1-18
 - ฅ. งานรับใช้ที่เอเฟซัส 18:19-21

- ญ. เยรูซาเล็มและอันติโอก 18:22
4. การเดินทางครั้งที่สามของมิชชันนารี 18:23-21:14
- ก. เอเชียไมเนอร์ 18:23
- ข. งานรับใช้ในเอเฟซัส 18:24-19:41
1. อปอลโล 18:24-28
 2. สาวกของยอห์น 19:1-7
 3. โรงเรียนของที่รันบัส 19:8-12
 4. บุตรของเศวา 19:13-17
 5. ผู้กลับใจใหม่ถวายตัว 19:18-20
 6. การตัดสินใจ 19:21
 7. ปกป้องพระอารามมิส (ภาษาอังกฤษเรียกว่า ไดอานา) 19:23-41
- ค. งานรับใช้ในมาซิโดเนียและกรีซ 20:1-5
- ง. งานรับใช้ในทรอัส 20:6-12
- จ. งานรับใช้ในมิเลทัส 20:13-38
1. การเดินทาง 20:13-16
 2. การพบปะกับผู้ปกครองจากเอเฟซัส 20:17-35
 - ก. ทบทวนงานรับใช้ของเขา 20:17-21
 - ข. เฝิญอนาคต 20:22-24
 - ค. จิตสำนึกของเปาโล 20:25-27
 - ง. คำเตือน 20:28-31
 - จ. มอบไว้กับพระเจ้า 20:32
 - ฉ. ตัวอย่างของเปาโลในความเหนื่อยยาก 20:33-35
 3. การจากลา 20:36-38
- ฉ. งานรับใช้ในไทระ 21:1-6
- ช. งานรับใช้ในทอลเลเมอซิส 21:7
- ซ. งานรับใช้ในซีซาเรีย 21:8-14
5. การเยี่ยมเยียนครั้งสุดท้ายที่กรุงเยรูซาเล็มและการเดินทางไปโรม 21:15-28:31
- ก. เยรูซาเล็ม 21:15-23:32
1. ย้ายสถานที่ไปเยรูซาเล็ม 21:15-17
 2. ข่าวลือเกี่ยวกับเปาโล 21:18-30
 - ก. หาวว่าเขาทำให้กฎของโมเสสเสื่อมเสียไป 21:18-16

- ข. ว่าเขาใช้พระวิหารในทางเสียหาย 21:27-30
 - 3. ปฏิบัติของเปาโล 21:23-26
 - 4. เปาโลหลุดรอดไปได้ 21:30-32
 - 5. เปาโลตอบคำถาม 21:33-23:10
 - ก. ผู้ลงชนชาวยิว 22:1-23
 - ข. นายร้อยชาวโรม 22:24-26
 - ค. นายพัน 22:26-30
 - ง. ซานเฮดริน 23:1-10
 - 1. คำสารภาพของเปาโล 23:1
 - 2. เสนอญ่หน้ากับมหาปุโรหิต 23:2-5
 - 3. สภาแบ่งแยกเป็นสองฝ่าย 23:6-10
 - 6. พระเจ้าทรงปรากฏแก่เปาโล 23:11
 - 7. แก้แค้นเปาโล 23:12-15
 - 8. ช่วยเหลือเปาโลให้ออกมา 23:16-32
 - ก. เปิดแผนการ 23:16-22
 - ข. จุดหมาย 23:25-30
 - ค. การหลบหนี 23:32
- ข. ซีซารียา 23:33-26:32
 - 1. ต่อน้ำเฟลิกซ์ 23:33-24:27
 - ก. การกล่าวหาของเทอร์ตุลลัส 24:1-9
 - ข. คำตอบของเปาโล 24:10-21
 - ค. เฟลิกซ์ตอบสนอง 24:22-27
 - 2. ต่อน้ำเฟสตุส 25:1-12
 - 3. เฟสตุสและอากริปปา 25:13-27
 - 4. ต่อน้ำอากริปปา 26:1-32
 - ก. เปาโลกล่าวแก้เพื่อตัวเอง 26:1-23
 - ข. คำเชิญชวนให้มาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด 26:24-29
 - ค. คำพิพากษา 26:30-32
- ค. การออกเดินทางไปโรม 27:17-28:31
 - 1. พายุ 27:1-44
 - 2. ฐ 28:1-6

3. การรักษา 28:7-10
4. เดินทางต่อไป 28:11-15
- ง. โรม 28:16-31
 1. พบปะกับชาวยิว 28:16-29
 2. งานรับใช้ 28:30-31

คำตอบบททดสอบบทที่ 2

1. “เพราะว่าใครได้ดูหมิ่นวันแห่งการเล็กน้อย” เศคาริยาห์ 4:10
2. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำอธิบายในหน้า 2-4
3. ดูหน้า 4-5

การเติบโตทางภูมิศาสตร์	การเติบโตทางชาติพันธุ์
การเติบโตทางจำนวน	การเติบโตทางวิญญาณ
4. ข้ออ้างอิงต่อไปนี้นำมาใช้ได้
กัณฑ์ดารวิถึ 1:1-13, 2:23-24, 26:1-4, มัทธิว 9:13, ลูกา 15:7, 19:10, กิจการ 1:15, 2:41, 4:4, 6:7, 9:32, 12:24, 16:5, 19:20, 28:30-31, ยอห์น 3:16, 2 เปโตร 3:9
5. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับการอธิบายในหน้า 6-7
6. ก. ผิด ดูหน้า 5
ข. ผิด ดูหน้า 7

